

[Svend Andersen.]

ske stramminger osv., har vi her i landet en økonomi, der ikke har været dårligere siden statsbankerotten i 1813. Som følge heraf er vi nødt til for at klare dagen og vejen at optage det ene udenlandske milliardlån efter det andet.

Fremskridtspartiet vil gerne medvirke til, at vi klarer dagen og vejen, og som følge heraf kan vi altså tilsige regeringen vor medvirken til, at nærværende lovforslag bliver gennemført, selv om det sker med særdeles blandede følelser.

Jens Foged (V):

Der er fire ting i denne sag, som særlig falder i øjnene. Det første er naturligvis underskuddet på betalingsbalancen, som efter hr. Per Hækkerups udtalelse lykkeligtvis ikke blev større end 3 mia kr. for 1973, men som vi i anledning af oliekrisen, der er det næste problem, må forvente bliver væsentligt større i 1974. Dertil kommer, at der er et særdeles ustabilt lånemarked, og hvis vi derfor ved nu at give bemyndigelse til finansministeren kan gå ind på lånemarkedet, når der er mulighed derfor, finder vi fra venstres side, at det er rigtigt, at vi på den måde stabiliserer den valutastilling, som vel for øjeblikket er særdeles ordentlig, men som i løbet af det kommende år på grund af oliekrisen kan blive stærkt forringet.

Vi kan derfor tiltræde forslaget om denne bemyndigelse til finansministeren.

Erik Hansen (RV):

Jeg skal på det radikale venstres vegne om det foreliggende lovforslag sige, at vi kan tiltræde den bemyndigelse, der her foreslås givet til den højtærede finansminister til optagelse af lån i udlandet op til 2 mia kr.

Men jeg synes alligevel, at lovforslaget bør have et par bemærkninger mere med.

Lovforslagets bemærkninger på side 3, hvor der er en oversigt over de samlede udgifter til tilbagebetaling og forrentning af statens og anden offentlig udenlandsk gæld, viser, at i 1974 binder vi os til at skulle udrede til renter og afdrag ca. 1,3 mia kr., stigende til 1,6 for så at toppe her.

Når vi i enighed giver bemyndigelser som den i dag, synes jeg også, man må føje til, at det er store vekslere, vi lægger ud til fremti-

den. Det tyder ikke meget på, at de problemer, vi står over for nu, når vi når 1, 2, 3, 4 år frem, bliver mindre. Vi tager i allerhøjeste grad forskud på de goder, vi har mulighed for på et senere tidspunkt at tjene hjem. Jeg synes, disse ting skal med i dag.

Adam Møller (KF):

Det konservative folkeparti deler selvfølgelig den beklagelse, den foregående ordfører gav udtryk for med hensyn til de byrder i form af renter og afdrag, der lægges over på vor eftertid. På den anden side må vi erkende, at den politik, der er ført i de senere år, har bevirket et sådant underskud på vores valutabalancen, at det er nødvendigt for os at sikre os rådighed over midler til at imødegå de akutte situationer, der kan komme.

I betragtning af, at den bemyndigelse, der hidtil er givet, kun indebærer mulighed for at disponere over et lånetilsagn på knap 600 mill. kr., vil også det konservative folkeparti tiltræde, at der gives en bemyndigelse til finansministeren til at optage lån på indtil 2 mia kr. Vi finder den bestemmelse, der er sat ind i loven om dens ikrafttræden ved offentliggørelsen i Lovtidende, hensigtsmæssig, idet man så hurtigst muligt kan disponere, hvis lejlighed skulle vise sig.

Ib Larsen (CD):

Skiftende regeringer har bedt om at få denne bemyndigelse. Jeg kan derfor også på centrum-demokraternes vegne anbefale, at finansministeren får denne bemyndigelse.

Poul Dam (SF):

Jeg synes, det er rimeligt, at man oprettholder traditionerne. Vi udskyder endnu en gang problemerne til fremtiden. Lad os blive ved med det.

Jens Møller (KrF):

Kristeligt folkeparti er meget betænkelig ved lån i udlandet, og vi mener, at de bør være så små som muligt. Når vi nemlig låner penge, begrænser vi andre landes mulighed for at låne, og det kan især gå ud over u-landene. Der er noget umoralsk i, at de rige lande begrænser u-landenes muligheder for at låne.

På den anden side ville det, at gå imod dette konkrete lån være det samme som at